

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 23. februára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal — Spojené kráľovstvo) — London Borough of Harrow/Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

(Vec C-310/08) ⁽¹⁾

[Voľný pohyb osôb — Právo na pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je manželom štátneho príslušníka členského štátu a ich detí, ktoré sú štátnymi príslušníkmi členského štátu — Skončenie zamestnania štátneho príslušníka členského štátu, po ktorom nasledoval jeho odchod z hostiteľského členského štátu — Zápis detí do školského zariadenia — Nedostatok prostriedkov na živobytie — Nariadenie (EHS) č. 1612/68 — Článok 12 — Smernica 2004/38/ES]

(2010/C 100/03)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: London Borough of Harrow

Odporca: Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Court of Appeal — Výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46) a článku 12 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 15) — Manželka, ktorá je štátnym príslušníkom tretej krajiny a jej deti, samotné štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktorí sa prisťahovali k jej manželovi, štátnemu príslušníkovi tohto členského štátu, do Spojeného kráľovstva, kde vykonával prácu za mzdu — Právo pobytu manželky a detí potom, ako manžel už nebol v postavení pracovníka pracujúceho za mzdu a odišiel zo Spojeného kráľovstva

Výrok rozsudku

Za okolností, o aké ide vo veci samej, deťom štátneho príslušníka členského štátu, ktorý pracuje alebo pracoval v hostiteľskom členskom

štáte, a rodičovi, ktorý v skutočnosti má v starostlivosti deti, vznikne v hostiteľskom členskom štáte právo na pobyt na základe samotného článku 12 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (EHS) č. 2434/92 z 27. júla 1992, bez toho, aby takéto právo podliehalo podmienke mať k dispozícii dostatočné prostriedky a komplexné zdravotné poistenie v tomto členskom štáte.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 247, 27.9.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. februára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-337/08) ⁽¹⁾

(Články 43 ES a 48 ES — Daňová právna úprava — Daň z príjmov právnických osôb — Daňová jednotka tvorená materskou spoločnosťou rezidentom a jednou alebo viacerými dcérskymi spoločnosťami rezidentmi — Zdaňovanie ziskov v mieste sídla materskej spoločnosti — Vylúčenie dcérskych spoločností nerezidentov)

(2010/C 100/04)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X Holding B.V.

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Výklad článkov 43 ES a 48 ES — Právna úprava, ktorá dovoľuje materským spoločnostiam rezidentom vytvoriť daňovú jednotku s jednou alebo niekoľkými svojimi dcérskymi spoločnosťami rezidentmi, pričom zisky tejto jednotky sa zdania v materskej spoločnosti — Vylúčenie dcérskych spoločností nerezidentov z tohto mechanizmu

Výrok rozsudku

Článkom 43 ES a 48 ES neodporuje právna úprava členského štátu, ktorá umožňuje materskej spoločnosti vytvoriť jednu daňovú jednotku s jej dcérskou spoločnosťou rezidentom, ale neumožňuje vytvorenie takejto daňovej jednotky s dcérskou spoločnosťou nerezidentom, ak zisky tejto dcérskej spoločnosti nepodliehajú daňovým predpisom tohto členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 272, 25.10.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. februára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Car Trim GmbH/KeySafety Systems Srl

(Vec C-381/08) (¹)

[Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Článok 5 bod 1 písm. b) — Právomoc v zmluvných veciach — Určenie miesta zmluvného plnenia — Kritériá rozlišujúce „predaj tovaru“ od „poskytnutia služieb“]

(2010/C 100/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Car Trim GmbH

Žalovaný: KeySafety Systems Srl

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesgerichtshof — Výklad článku 5 bodu 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mím. vyd. 19/004, s. 42) — Zmluva o dodaní tovaru, ktorý sa má vyhotoviť, obsahujúca taktiež požiadavky objednávateľa týkajúce sa zaobstarania, spracovania a dodania tovaru, ktorý sa má vyhotoviť, vrátane zabezpečenia kvality výroby, spoľahlivosti dodania a bezchybného administratívneho vybavenia zákazky — Rozlišovacie kritériá medzi predajom tovaru a poskytovaním služieb — Určenie miesta plnenia záväzku v prípade predaja tovaru na diaľku

Výrok rozsudku

1. Článok 5 bod 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvy, ktorých predmetom je dodanie tovaru, ktorý sa má vyhotoviť alebo vyrobiť, sa majú napriek tomu, že si kupujúci stanovil určité požiadavky týkajúce sa zaobstarania, spracovania a dodania tovaru bez toho, aby poskytol materiál, a že dodávateľ je zodpovedný za kvalitu a súlad tovaru so zmluvou, kvalifikovať ako „predaj tovaru“ v zmysle článku 5 bodu 1 písm. b) prvej zarážky nariadenia.

2. Článok 5 bod 1 písm. b) prvá zarážka nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade zásielkového predaja sa má miesto, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať, určiť na základe ustanovení tejto zmluvy. Ak na základe týchto ustanovení nie možné určiť miesto dodania bez odvolania sa na hmotné právo uplatniteľné na zmluvu, je týmto miestom miesto fyzického odovzdania tovaru, ktorým kupujúci získal alebo mal získať právo skutočne nakladať s týmto tovarom v konečnom mieste určenia predaja.

(¹) Ú. v. EÚ C 301, 22.11.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. februára 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg — Nemecko) — Firma Brita GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Vec C-386/08) (¹)

[Dohoda o pridružení medzi ES a Izraelom — Územná pôsobnosť — Dohoda o pridružení medzi ES a OOP — Odmietnutie uplatnenia preferenčného režimu priznaného v prípade výrobkov s pôvodom v Izraeli na výrobky s pôvodom zo Západného brehu Jordánu — Pochybnosti o pôvode tovaru — Oprávnený vývozca — Kontrola fakturačných vyhlásení a posteriori colnými orgánmi štátu dovozu — Viedenský dohovor o zmluvnom práve — Zásada relatívneho účinku zmlúv]

(2010/C 100/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg